

teum et preparat locum domino. ps. testan-
te qui dicit. **I**usticia et iudicium preparatio
sedis tue. **Bern.** Diligit deus animas. que
in conspectu eius sine intermissione sine dis-
simulatione diiudicat semetipsam. id est iu-
diciam non nisi propter nos a nobis erigit.
deus. quia si nosmetipsos diiudicauerimus
non vobis iudicabimur. quod dominus monere
studuit cum dixit. **Cum** feceritis que prece-
pta sunt vobis. dicite. serui inuiles sumus
quod debuimus facere fecimus. **Secundo** ha-
beamus misericordiam ad proximos. omnia
eorum facta misericorditer iudicantes bona
eorum facta magnificantes et mala fideliter
excusantes. **hinc Bern.** Late serue dei alie-
ne conuersationis esse. aut curiosus explora-
tor. aut temerarius iudex. etiam si perperam
actum reprehendens. nec sic iudices proxi-
mum magis autem excusa intentione si opus
non potes. puta ignorantiam. puta casum.
puta surreptionem. et si omnino omnino dissi-
mulationem rei certitudo recusat. suade ni-
hilominus tibi et dicitur apud te. **Vel** xmes
nimis fuit ista temptatio. quid de me illa se-
cisset si accepisset in me similiter potestatem?
Tertio ambulandum est sollicitate coram deo
qui tanta sollicitudine nos et omnia opera no-
stra intuetur. ut etiam dinumeret gressus no-
stros. **Job.** Tu quidem gressus meos dinu-
merasti. et illud ps. **Omnes** vias meas pre-
uidisti. **Qua** sollicitudinem competenter co-
ram deo gerimus. si omni cautela et omni di-
ligentia caueamus displicentiam et placen-
tiam ingeramus. **Secundo** Quinto deus ha-
bitans in nobis omnem vitam nostram san-
ctificat interiora nostra diuinitus inspirans
quod contingit cum per priora exercitia
bene humilitati. dispositi et preparati senti-
mus in nobis flagrantem ignem caritatis.
qui ex superabundanti copia omnium gra-
tiarum in nobis conflatur copiosas benedi-
ctiones secum ferens. sic enim dicitur gene-
si. **Et** persona dei venientis ad animam. **Uo-**
dicum habuisti antequam venirem ad te. nunc
autem benedixit tibi deus ad introitum me-
dium. **hinc deuterio.** **I**pe venit plenus bene-
dictionibus. nam per inhabitantem deum in

cordibus nostris. dicitur nobis iterum deu-
tero. **Benedictus** eris ingrediens et egredi-
ens. benedictusque tibi dominus in cunctis opi-
bus tuis. **Ex** his benedictionibus tamen tres
breuiter nominemus. **Veniens** enim deus
ad animas tres benedictiones pre ceteris se-
cum fert. scilicet benedictionem mutationis
augmentationis et sanctificationis. **Primo**
dico auferit secum benedictionem mutatio-
nis. mutans maledictionem veteris homi-
nis in benedictionem. nam antequam dominus
veniret ad nos subiucimus maledictioni
illi qua dicitur. **Maledicti** qui declinant a
mandatis tuis. et illi qua dicitur. **Maledi-**
ctus qui seruit indignis se. et quia fuit inuis
incipio corporis nostri. quod reuera indi-
gnus et ignobilis est quod nos. et persequens
dyabolo et peccato. de quo dicitur. **Qui** facit
peccatum seruus est peccati. ideo ex his omni-
bus fuimus maledicti. et hec maledictio com-
mutata est in benedictionem ex cuius virtu-
te omnia nobis modo cooperantur in bonum.
Secundo apporat secum benedictionem au-
gmentationis. cumulas super nos incremen-
ta meritorum. et dicens nobis illud **Gene.**
Benedixit deus illis et ait. **Crescite** et multi-
plicamini et replete terram. at si benedictio
nobis dicat. **Crescite** in meritis et replete ter-
ram corporis vestri virtutes et merita cumu-
lantes. **Tertio** benedicit nobis benedictione
sanctificationis. quia ex eius in habitatione
intra et extra per omnia sanctificamur. de qua
dicit **Psalmista.** **Hic** accipiet benedictio-
nem a domino et misericordiam a deo salu-
tari suo. **Hoc** totum operante in nobis do-
mino iesu christo etc.

XXXIII. De sancto Gregorio.

Negociamini dum
venio. **Et** dicit bernardus.
Secure negociabor precipiente domino meo.
Non enim paruum mihi fiducie robur pre-
stat. quod ille summus imperator factus est ne-
gociator meus et negocium meum sine ocio
egit quod diu fuit in terris. **Quia** gloriosus iste
princeps beatus gregorius inter supremos
negociatores fidelis et prudens extitit nego-

ciator: ut non solum in tempore suo: hoc est
in vita sua verbo et exemplo negotia domini
sui fideliter perageret: sed usque in presentis tem-
pus: imo usque in diem novissimum scriptis
suis dulcissimis dei ecclesiam edificet ad edi-
ficationem tabernaculi quod est ecclesia con-
portans aurum et lapides preciosos: ita ut
de illo veraciter dici possit illud Zach. xiiij.
Non erit mercatorum locus in domo dei: subau-
di similis illi. Et illud Eccl. Non est inue-
tus similis illi in doctrina moralitatis: et hoc
de laude eius breviter tacta sufficiunt: quod
ait Ambrosius. Eius laudi aliquid addidisse
decepte est. Ipse est enim de quo veraciter
dicitur. Euge serve bone et fidelis: quia
super pauca fuis fidelis supra multa te consti-
tuam: quia inuentum est cor eius fidele: si-
cut dicitur Ecd. Nunc conuertamur ne-
gociationem ad nosmetipsos: eo quod etiam no-
bis dicitur sic verbum propositum scilicet Ne-
gociamini dum venis: et negociemur in spi-
ritu iusticie homo in domino: eo quod illa ne-
gociatio melior sit negociatione auri et argen-
ti: sicut dicitur prover. ij. Verum quia illa
loca apra sunt ad lucrandum ubi non longe
ab invicem sunt loca multa forensia et mul-
te nundine in vicinis: eo quod mercatores sua
mercamenta ad eadem loca vicina possunt
faciliter transportare. Ideo volentes merca-
ri et negociari quod in eternum ei perdat: in-
grediamur interiora nostras: colligentes sar-
cunculas nostras: id est intellectum et affe-
ctum: et mentaliter discurremus ad loca vi-
cina: que et si longe distare aliqua videantur
ut prope celum et infernum: spiritui tamen pro-
ptina sunt et mente velociter omnia percur-
rere possumus sine quoties obstaculo retar-
dante: quia in imagine velociter currit bo-
mo: ut in actu oculi pertranseat multa loca.
¶ Primum ergo collectis sarcunculis no-
stris intellectu et affectu scilicet curramus in-
trosum ad nundinas: id est ad negotiatio-
nes et mercamenta peccatorum: secundo ad nun-
dinas defectuum nostrorum: tertio ad conside-
rationem beneficiorum: quarto ad nundinas
inferorum: quinto ad forum regni celorum: sexto
ad vanitatem mundanorum: septimo negoci-
emur aliquid apud deum deorum. Hec profe-

quentes per ordinez: primo negociemur de
ea materiam peccatorum nostrorum: ponderan-
tes mensurantes et numerantes in agni-
tudinem longitudinem et multitudinem pec-
catorum. In his nundinis tandem nos ex-
ercentes quousque lucratur merces omnibus
mundi divitiis meliores: quod est peniten-
tia salutaris. Nam in ponderibus et mensu-
ris datur et accipitur aliquid: sicut nos de m-
pondera peccatorum et accipiamus penitenti-
am: que commutatio nobis erit utilior quam
mundi divitiis acquisivisse. Et hoc est pri-
mum luctum quod in hoc primo commercio
lucramur sine quo nullum luctum in reliquis
consequamur. Quod si hoc luctum scilicet peni-
tentiam iterum ad aliud lucrandum sicut pru-
dentes mercatores faciunt: videntur et poni-
mus consequimur pro illo thesaurum verum
meliozem remissionem videlicet peccatorum.
Hec enim se consequitur ad invicem: ut pro
fidei ponderatione peccatorum datur peni-
tentia: et pro vera penitentia accipiat remis-
sio peccatorum: hinc Bern. Ad veram cog-
nitionem peccatorum immediate sequitur pe-
nitentia: ad quam sine ullo intervallo subun-
gitur remissio: nam qui vere cognoscit ma-
lum quod ex peccato incurritur: a peniten-
tia se non poterit continere: multoties de-
us cui proprium est miserere et parcere re-
missione se continet ubi viderit penitentiam
veram esse: hoc ergo magno lucto consecuto
ad alias nundinas properemus. **¶**
Secundo ergo curramus ad nundinas defectu-
um nostrorum: hoc enim mercatio immedi-
ate sequitur ad predicta. Hec enim sen-
tens se per alleviationem conscientie et par-
testationem spiritus sancti remissionis gratiam
consecuto murata devotione accingit se ad
granas referendas: sed ecce assunt qui nos
impediunt defectus nostri et relique pecca-
torum inquietantes nos et impediennes ne
ad gras referendas caput erigere valeamus.
et tunc primum incipit apparere nostri negoti-
cij difficultas. Cum enim ex prima grana crevit
voluntas ut prima sit ad faciendum: quod non
uit placitum esse deo: et ipsi defectus adhuc
voluntate sit dolor super dolo: a pietas nostra

iugens plus defect? q̄ prius ip̄a peccata: et
 hoc est q̄ dicit Bernardus. Benignus dñs
 non permittit electum suum in principio tē
 p̄am supra illud quod potest. vñ fit vt nec
 damni quantitas nec recuperandi difficul
 tas quanta est innotescat: sed postea inno
 tetat aequaliter: nisi difficultas et frustra spe
 rata facilitas euanescat. In hoc ergo foro: si
 tamen his mundanis fideliter intenti fueri
 mus. mercabimur lucrum bonum et vtile.
 quod in thesauris spiritualibus non medio
 creter emittat. et hoc est humilitas que p̄ ce
 teris virtutibus placet deo: que sup̄ omnes
 mundi diuitias ditiozem facit hominem et
 esse gratiozem apud deum. de cuius gratitu
 dine dicit dominus per Esa. Ad que respi
 ciam nisi ad humilem et quietum et tremen
 tem verba mea: hinc Bern. Insipiens et in
 sanus est quicumq̄ in sapientia vel in alijs
 quibuscunq̄ vite meritis q̄ in sola humili
 tate confidit. **¶** Sopitis ergo et alijs
 quantum mitigatis defectibus nostris ter
 cio discurremus ad mundanas beneficiorum
 dei. estimantes quis. qualia. quanta benefi
 cia nobis dedit et inuenim? q̄ in debita mi
 serano q̄ gratuita dignatio. q̄ stupēda dul
 cedo inclinauit deum vt nostri memoriā ta
 liter haberet. Quis enim est iste benefactor?
 Reuera deus cuius magnitudinis non est
 finis. qui bonorum nostrorum nō indiget suf
 ficiens sibi: et tamen cor suū dulciter posuit
 super nos miseros et indignos. ac si ex gra
 tia nostri dependeat omne bonum suum.
 Qualia autem et quanta beneficia nobis cō
 tulerit? Sciendū q̄ contulit nobis optima
 queq̄. Quid enim melius homine gloriifi
 caro. quid melius celo tanto hospite sanctis
 et angelis illustrato. quid melius deo cū oī
 bus optimis suis nobis in perpetuum cō
 municato? De quibus optimis dicitur. i.
 Re. ix. Cuius erūt optima queq̄ in israel:
 et subiungitur. Nonne tibi? Item deuter.
 xxxij. Aperiet dominus thesaurū suū opti
 mum scilicet celum. Quanta autē contule
 rit nobis? Dico q̄ omnia. nihil ex omnibus
 sibi referuās. hinc ps. Omnia subiecisti sub
 pedibus eius. Item apostolus. Omnia p̄
 p̄ter electos. Ex his mundanis si tamen pre

ciofa queq̄ eius non dissimulabimus) no
 bilissimam margaritā mercabimur quā di
 cimus caritatem: nihil enim tam facile in
 clinat hominem ad diligendum sicut bene
 ficia largitoris. hinc ait Aug. Ad dei dile
 ctionem in nobis excitandam. nutriendam
 augmentandam. nihil ita valet sicut benefi
 ciorum eius frequēs et diligens recordatio
¶ Quarto aggredere et ingredere regio
 nem dissimilitudinis mundū scilicet istum
 et vide q̄ frequētes sint ibi mundicie: quāte
 germinant et regerminant vanitates. Uade
 ergo sic per forenses tumule? et hinc inde de
 certantes circumspice. Et quantum colligo
 in tribus causis. narat omnis voluptas. Alij
 enim diuitijs. alij carnis delicijs. alij glorie
 innituntur. Nam de diuitijs dicit Bernar.
 Curas ad indiam. et iohanniam circūis. tran
 sis maria: et alium tibi orbem aperis nauigā
 do vt diuitias aggregates iugis patriā. igno
 ras filios. diuelleris ab vxore et omnium ne
 cessitudinum oblitus queris vt acquiras. ac
 quiris vt perdas. perdis vt doleas. et hoc p̄
 diuitijs. Audi breuiter de honoribus. duces
 te constituerūt et data est tibi facultas vt mi
 ser sis et amplius non quiescas: cumulat
 materia sollicitudinum. Nunquid in hono
 re sine dolore. in prelatione sine tribulatione.
 in sublimitate sine uanitate quis esse poterit?
 Si ergo queris gloriam: omnibus inuidie se
 mina prebueris. Idem iudicium est de car
 nis delicijs. In breui transit voluptas ip̄a
 et infectā fētidamq̄ infelicem relinquit me
 moriam. Contemne igitur hec omnia. et de
 his omnibus mundanis lucrare mummuz
 scilicet contemptum mundi qui plus p̄fert
 utilitatis q̄ mūdi machina vniuersa. Qui
 to curre ad mundanas infernales: quas itez
 describit Bern. sic dicens. Illa regio est re
 gio dura. regio timescenda. locus afflictōis
 terra obliuiois. terra miseriarum. terra tur
 binis et caliginis. terra maledictionis et mor
 tis. in qua nullus ordo. sed sempitern⁹ hor
 ror inhabitat. Tetus tremo ad frigus illud
 horrendum. ibi fetor intolerabilis. ibi percu
 tientes mallei resonant incessanter. ibi con
 fusio tenebre cumulatius densentur. ibi con
 fusio peccatorum. ibi terribilis et horribilis

facies demonum. ibi fletus et stridor denti-
um. ibi est penarum diuersitas. acerbioris
eternitas. **C**urre per has tumultuantes nu-
dinas: et ne moriens uiuens descendas in in-
fernum lucrare ex his omnibus odium pec-
cati dicens in corde tuo. **N**elitus est carere
presentibus voluptatibus quibus in sempiternum
subiacere illis cruciatibus. **A** **T**ertio
currendum est ad nudinas regni celorum: ad
regionem gloriosam: gaudiosam et voluptu-
osam. **A**d regionem gloriosam. quia ibi uniti
deo erimus gloriosi nimis valde. de qua glo-
ria dicit dominus per **Esa. xiiij.** Erunt reges nu-
trici tui et regine nutrices tue: vultu in ter-
ra demisso adorabunt te et puluerem pedum
tuorum lingent. et scies quia ego dominus super
quo non confundentur qui expectant eum.
Secundo ipsa etiam est regio gaudiosa. quia tot
sunt ibi gaudia quot sunt ibi sancti et ange-
li congregati. **D**e quo dicit **Esa. lxx.** Gau-
debis et exultabis usque in sempiternum.
De hac leticia dicit **Bern.** Si haberes ali-
quem quem sicut te ipsum amares: de eius bono
sicut de proprio gauderis. haberes ergo gau-
dium duplicatum. si vero duos vel tres vel
plures tibi pares in amore possideres et eos
simili felicitate conspicuos cerneres. nunquid
pro eorum leticia in te multiplicaretur gau-
dij magnitudo? **P**otest ne ergo illius gau-
dij modus a quoque homine penetrari cum vl-
tra mille milia et decies centena milia innu-
merabiles sint: et omnes beatitudine eadem per-
fruantur: nec ullus eorum sit qui non tantum
de bono alterius gaudeat quantum de proprio
que omnia nimis habent respectum eius quem
supra se vident: quem cum vident nos amant
te longe amplius quam nos ipsi nos amemus
ideo gaudebimus de sua gloria multum ni-
mis valde. **T**ertio consideremus: quia re-
gio ista est voluptuosa. de cuius deliciis dici-
tur in **ps.** Inebriabuntur ab ubertate vitium et
torum. voluptuosa pota eos. **I**uste autem nomine
torrentis celestes deliciae nuncupantur. **Q**uia
sicut torrens ex multis riuulis confluentibus
facit inundationem. sic celestes deliciae ex deo et
sanctis omnibus et angelis in nos fluunt: nec
solum ex omnibus in nos fluunt sed in nos
totos. alioquin quemodo erit deus omnia in om-

bus. si in homine de homine aliquid remane-
bit? **H**ec ergo si fideliter perspecta fuerit
mercabimur inde lucrum gloriosum et lu-
crum vtile: videlicet desiderium supernorum
quo adepti nihil amplius libet in terris cu-
pientes dissolui et esse cum christo. **S**
Se primo currendum est ad nudinas glorio-
sas et omnibus meliores quas deus possidet
in seipso. de quo et si nihil dici poterit dignum
eo quod lucem habitat inaccessibilem. et ideo
eius scientia exuperat omnem sensum. aliquid
tamen de his que sub ipso sunt balbuciendo
loquamur. quia ipsa sunt que in tempore visitati-
onis. ut ait **Esa.** replent templum id est ani-
mas contemplationum: non enim ipse videtur
quia ut ait **Joban.** Deum nemo vidit unquam
sed que sub ipso sunt utrumque ab anima sen-
tiuntur: et hoc est quod ait **Gre.** Anima spi-
ritus sancti gratia afflata. per figuras quasdam
deum videt. sed ad ipsam vim eius essentie
non peruenit. **D**e his ergo que sub ipso sunt
tria contemplantur et contemplando time-
mur: scilicet iudiciorum profunditatem. dul-
cedinis bonitatem et maiestatis sublimitatem.
In quorum contemplatione si tantum profe-
cerimus ut affectus noster hauriat et secundum ea di-
uinitus afflatur et afficiatur: tria lucra inde
reportabimus omnibus mundi diuitijs mel-
liora: scilicet pauorem. dulcorem et stuporem.
Ita videtur hec singula de singulis illis surgant.
Nam pauorem de iudiciorum profundita-
te. dulcorem de dulcedinis bonitate et stupo-
rem de maiestatis sublimitate reportamus
contemplando. **I**n prima contemplatione
stetit **ps.** cum dicebat. **J**udicia dei abyssus
multa. **Q**uanto pauore paulus prostra-
tus exterritus: cum tremens ac pauens dixit **Ro-
ma. xi.** **A**ltitudo diuitiarum sapientie et
scientie dei: que incomprehensibilia sunt iu-
dicia eius et inuestigabiles vie eius. **I**n se-
cunda stetit **psalmista**: cum dixit. **M**agna
multitudo dulcedinis tue domine. **T**rem
sapientie. **Q**ui bonus et suavis est domi-
ne spiritus tuus in nobis. **D**e ambobus autem
idem dicit in eodem. **C**lide bonitatem et seueri-
tatem dei. in eos quidem qui ceciderunt seueritatem
in te autem bonitatem si tantum primas in bonitate alio-
quin tu excideris. **D**e scio. **S**tupore maiestatis

dicit Bern. Precipua & maxima contem-
platio & admiratio maiestatis. Hoc requi-
ritur cor purgatum a vitijs liberatum atq; exo-
neratum a peccatis: vt se facile possit ad sup-
erem leuare vt interdum per aliquas molulas
stupore & extasi suspensum teneat amiran-
tem: de qua etiam dicit Greg. Tunc dei ma-
iorem maiestatem miramur: cum in cõtem-
platione eius obstupescendo obmutescim?
plus musitare cupientes q̄ verbis exprime-
re valeamus: non inuenientes verba ydo-
nea ad tam sublimia exprimenda: hoc agen-
te iesu christo etc.

XXXIII. Sermo scõs de eodem

Accipite discipli-

nam per sermones meos & prode-
rit vobis. Sap. vi. **Q**ui

dicit Greg. de quo nobis est sermo. si mētis et
corporis euagatio per discipline censurā cõ-
pescitur: runc spirituale edificium ad deum eri-
gitur: nam quo disciplinata mens extra se
euagari compescitur: eo supra se surgere cõ-
pescitur: q̄ in altum arbor crescere non po-
terit que per ramos se diffundere nõ probi-
betur: que si primo inferius constringitur in
altum ite compellitur: sic & cum riuos font-
um obstruimus: fluenta contra suam natu-
ram sursum fluere cõpelluntur: sic si p̄ disci-
pline censuram inferius coartamur: sursum
ad deum faciliter eleuamur. Dicit ḡ beatus
Greg. qui de disciplina morũ & virtutũ su-
per omnes doctores disseruit. Accipite disci-
plinam per sermones meos editam & proderit
vobis. In quibus verbis duo facit. Primo
enim pponit suam exhortationē. Scõdo ex-
hortationis fructificationē. Primũ ibi acci-
pue disciplinā: scõm ibi & proderit vobis.
Cum ergo s̄m Bern. omnes homines
natura equales genuerit: quicquid boni v̄
mali hominibus accesserit: ex discipline dili-
gentia vel eius negligentia habet ortum: et
ideo in genere morũ nullũ bonũ meli⁹ inue-
nitur: qua fit vt bona que fecerimus ita spi-
ritualia q̄ corporalia per disciplinam ad or-
nata recidantur coram deo & hominibus gra-
tiosa. Nam in agendis & patendis pl⁹ me-
ritur in adiuncta disciplina morum q̄ in

exhibitionibus factorũ. Non enim sufficit
vt quecunq; bona opera faciamus: sed vt ea
cum disciplina & diligentia exhibeam⁹. qd̄
in deuterio facere monemur cũ dicitur. Ius-
te quod iustum est exequaris. Iuste enim
quod iustum est facimus cum iustuz opus
deo cum disciplina debita exhibemus: hinc
ps. Deus glorificatur in consilio sanctoruz
ac si dicat. Plus glorificatur deus in consi-
lio quo cõsiliamur & conamur: vt bona que
facimus discipline & decenter dño exhibe-
antur q̄ in ip̄is opibus sine illo. Vt grata
autē sit disciplina dño patet per eius descri-
ptionem quam ponit Bern. ita dicens. Q̄
q̄ compositũ reddit omnē statum corporis
nec non & mentis habitũ disciplina: ceruicē
submittit: ponit supercilium: componit vul-
tum: ligat oculos: cachynnos cohibet: gula
frenat: iram sedat & fornicationem incessum.
Est autē quadruplex disciplina quattuor i
locis vite nostre si proficere cupimus adbi-
benda: scilicet in cordis cogitatione: oris lo-
cutione: morũ & totius vite moderatione et
corporis castigatione: que omnia per causam
& diligentem disciplinā sunt subtilissime re-
gulanda. Primā ergo disciplinam appona-
mus cordi: eo q̄ ab ip̄a vita procedat: nam
vt ait Bern. Frustra siccatur riuus si fons
ip̄e non fuerit obturatus. Cui si debita di-
sciplinam suare cupimus tres ei custodias
deputemus: vt videlicet ip̄m primũ ante
omnia in omni puritate & mundicia cõser-
uemus: scõdo vt deum & eius bona continue
cogitemus: tertio vt ip̄m virtutibus adorne-
mus. Primo dico cor nostrum in omni pu-
ritate conseruemus nihil penitus admitten-
tes quod cor nostrũ inquinat vel conscienci-
am reprehendat. Vt si aliquid irrepsit sta-
tim vt deprehensum fuerit expellatur. So-
lus enim de⁹ inspector est cordis: iuxta illud
ij. Reg. vij. Tu solus nosti cor omnium fili-
orum hominum: & illud. Homo videt in fa-
cie: deus autē intuetur cor. Nam vt ait Bern.
nihil facilius sedatur corde. Ante omnia au-
tem ne mortal peccati macula irrepsit ca-
ueatur ne aliquid de genere eiusmodi in no-
bis regnet: ne dominet: ne aliquando cõsen-
tiatur: dicentes semper in cordibus nostris